

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, тел.: 02 9057502, факс: 02 9057503

Изх. № A-01-359

Дата: 24.02.2021

ДО
Г-Н ЕВГЕНИ СТОЯНОВ,
ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА
ПРАВОСЪДИЕТО
И
РЪКОВОДИТЕЛ НА
РАБОТНА ГРУПА,
СФОРМИРАНА СЪС
ЗАПОВЕД № ЛС-13-88/21.12.2020 Г.
НА МИНИСТЪРА НА
ПРАВОСЪДИЕТО

Относно: предложения на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) за изменения и допълнения на Закона за съдебната власт (ЗСВ)

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОЯНОВ,

Във връзка с предложените от ИВСС изменения и допълнения на ЗСВ, за които сме информирали Министерството на правосъдието (МП) с писмо с изх. № А-01-359/03.06.2020 г. по описа на ИВСС, заведено с № 11-04-45/03.06.2020 г. по описа на МП и взетото решение на проведеното на 02.02.2021 г. заседание на работната група, назначена със Заповед № ЛС-13-88/21.12.2020 г. на министъра на правосъдието за изготвяне на конкретни текстове за изменения и допълнения на ЗСВ от страна на ИВСС, представям на вниманието Ви изготвените от членовете на ИВСС в работната група предложения за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

В посочените проекти са отразени основните предложени от ИВСС в писмото ни от 03.06.2020 г. промени и са изложени причините и основанията за необходимостта от приемане на разпоредби, които да регламентират:

- облекчаване на режима за подаване на ежегодни декларации чрез редуциране на подаваните от магистратите декларации;
- конкретни състави на нарушенията на интегритета и
- статута на ИВСС и начина на номиниране на главния инспектор и инспекторите.

Същевременно, бих искала да акцентирам, че не правим предложения за изменения или допълнения в конкретни разпоредби на ЗСВ за създаване на система за деонтологична превенция. Основната причина за отсъствието на такива е становището ни, че подобна система би означавала в ЗСВ да се регламентира механизъм, с който да се разяснява и подпомага етичното поведение на съдиите, прокурорите и следователите, който обаче е добре първо да бъде обсъден.

Това според нас би следвало да бъде механизъм, който да осигурява непрекъснато деонтологично наблюдение и въздействие по отношение на поведението на съдиите, прокурорите и следователите, което означава:

1. Да се предвиди провеждане на деонтологично интервю при първоначално встъпване в съдебната система. Сега има някакво минимално предвиждане в чл. 181, ал. 4, т. 8 ЗСВ при кандидатстване за първоначално назначаване, съобразно което се попълва въпросник по образец, изготвен от съответната колегия на Висшия съдебен съвет, във връзка с притежаваните от кандидата нравствени качества.

Намираме, че независимо от попълнения въпросник, изработен и приет от ВСС, ръководителят на съответния орган на съдебната власт, следва да провежда деонтологично интервю с всеки магистрат, който встъпва в съдебната система. Деонтологичната помощ следва да се оказва през цялото време на престоя на магистрата на съответното ниво.

Считаме също, че при преминаване на по-горно ниво в съдебната система трябва да се провежда ново деонтологично интервю на същия принцип с цел продължаване на деонтологичното наблюдение.

2. Да се създаде Служба за деонтологична помощ и надзор към ВСС (или към комисиите по професионална етика към съответните колегии на съвета), която да има консултативни правомощия.

Тази служба би могла, на първо място, да подпомага издаването на Сборник с деонтологични прецеденти за магистратите. Последният би

могъл да съдържа анонимизирани случаи на нарушения на интегритета на магистратите и да има статут на примерно ръководство за поведението им, съобразено с разпоредбите на Закона за съдебната власт и правилата на Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

Именно тази служба, на второ място, би могла да отговаря на поставени й от съдии, прокурори и следователи въпроси относно конфликта на интереси или относно приложението на Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

3. Да се очертаят параметрите на възможната деонтологична помощ, която могат да осъществяват комисиите по професионална етика към съответните органи на съдебната власт.

Доколкото въпросните идеи за механизъм за деонтологична превенция се отнасят до отделни лица (административни ръководители на органите на съдебната власт) или помощни формирания към напълно различни органи на съдебната власт (комисии за професионална етика към органите на съдебната власт и комисиите за професионална етика към съответните колегии на ВСС), имаме основание да приемем, че конкретни предложения за промени в ЗСВ, могат да бъдат направени едва след провеждане на широка дискусия в рамките на работната група. В нея участват представители както на ВСС, така и на органите на съдебната власт на различни йерархични нива, поради което детайлизирани редакции за изменения и допълнения в ЗСВ във връзка с деонтологичната превенция, бихме могли да представим след изясняване на визията на всички членове на работната група.

Приложение: съгласно текста.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА
ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР

Предложения за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт

§ 1. В чл. 44 се правят следните изменения и допълнения:

1. Аlineя 3 се изменя така:

„Предложения за кандидати за главен инспектор се правят от народните представители, които заедно с номинациите за главен инспектор, направени от органите на съдебната власт се внасят не по-късно от два месеца преди провеждането на избора пред комисията по ал. 2.“

2. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Предложенията за кандидати за инспектори се правят от народните представители, от които петима кандидати за инспектори са номинации на органите на съдебната власт. Предложенията се внасят не по-късно от два месеца преди провеждането на избора пред комисията по ал. 2.

(5) Към предложенията по ал. 3 и 4 се прилагат:

1. подробни писмени мотиви за професионалните и нравствените качества на кандидатите, включително изразени становища от професионални, академични и други организации;

2. документи за завършено висше образование по специалността "Право", документи, свързани с изискванията за несъвместимост, документи за юридическия стаж и кариерното развитие на кандидата, документи, удостоверяващи квалификацията, опита и уменията в областта на защитата на личните данни, както и документ за извършена проверка по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, ако кандидатът е роден преди 16 юли 1973 г.“

3. Досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

Мотиви:

Направените предложения в чл. 44 целят да се въведе изрична уредба относно начина за номиниране на кандидати за инспектори и да се включат изискванията на чл. 53, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския

парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), и на чл. 43, § 2 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета. Според тези текстове всеки член на надзорния орган по защитата на личните данни трябва да има необходимите квалификации, опит и умения в областта на защитата на личните данни, за да изпълнява своите задължения и да упражнява своите правомощия.

§ 2. Създава се нов чл. 44а:

„Чл. 44а. (1) Номинации за главен инспектор и за инспектори се правят от общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите.

(2) Общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите избират от своя състав кандидати за главен инспектор, които отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 2.

(3) Общото събрание на съдиите избира от своя състав кандидати за инспектори, които отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 3.

(4) Общото събрание на прокурорите и следователите избира от своя състав кандидати за инспектори, които отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 3.

(5) В срока по чл. 44, ал. 3 общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите предоставят на народните представители списък с номинираните кандидати за главен инспектор и за инспектори, като в случай че някой от кандидатите бъде отхвърлен, органът по избора представя в Народното събрание следващия класиран се кандидат по всяка от категориите, съобразно чл. 42.

(6) Изборът на кандидати за главен инспектор и инспектори от общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите се провежда по реда на глава втора, раздел Ia ЗСВ.“

Мотиви:

В Доклада на Европейската комисия за върховенството на закона от 30.09.2020 г. е коментирано внесеното предложение за реформа на Инспектората към ВСС, като е посочено че „Венецианската комисия вече е повдигала въпроса за опасността от политическо влияние“ предвид факта, че главният инспектор и инспекторите се избират от Народното събрание по предложение на народните представители. Съгласно сега действащата законова уредба, народните представители издигат кандидатури за инспектори, но липсват правила относно субектите, които могат да правят номинации. За да се избегнат всякакви съмнения за политическо влияние върху Инспектората (върху главния инспектор и инспекторите) е необходимо да се предвиди възможността главният инспектор и най-малко половината от инспекторите да са номинации на органите на съдебната власт. По този начин, от една страна, ще се гарантира независимостта на органа от политическите партии, а от друга ще се укрепи институционалният капацитет на ИВСС. Номинациите за главен инспектор и инспектори, направени от общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите ще предоставят възможност да бъдат избрани в контролния орган доказани професионалисти, чиито качества и авторитет са признати от техните колеги. В повечето инспекционни служби в Европа номинациите се правят или от ВСС, или от професионалните общности.

Народните представители също трябва да могат да правят предложения за главен инспектор и инспектори, тъй като съгласно чл. 42, ал. 2 и 3 ЗСВ за главен инспектор и инспектори се избират лица, които отговарят на определени изисквания. В този смисъл, общите събрания на съдиите, прокурорите и следователите могат да правят номинации само за действащи магистрати, а народните представители ще могат да правят предложения и за лица, които към момента на провеждане на избора не са съдии, прокурори и следователи, но отговарят на изискванията на закона (чл. 42, ал. 2 и 3 ЗСВ). По този начин ще се запази възможността в неговия състав да влизат юристи с високи професионални и нравствени качества, които към момента на избора не са съдии, прокурори и следователи.

§ 3. В чл. 54, ал. 1, т. 13 думите „и го представя на Висшия съдебен съвет“ се заличават.

§ 4. В чл. 60, ал. 1 се създава нова т. 1а:

„1. представя проекта за бюджет на Инспектората на пленума на Висшия съдебен съвет за включването му в проекта за бюджет на съдебната власт и го поддържа пред Народното събрание“.

Мотиви:

С цел гарантиране независимостта на органа се предлагат изменения и допълнения във връзка с възможността ИВСС самостоятелно да управлява бюджета си, вкл. и да го защитава пред законодателя. Така ще се закрепни на законово ниво идеята на конституционния законодател, посочена в чл. 132а, ал. 5 от Конституцията, в която е записано, че бюджета на Инспектората, макар и част от бюджета на съдебната власт е самостоятелен и независим. На следващо място, с предлаганите изменения и допълнения в чл. 54, ал. 1, т. 13; чл. 60, ал. 1 и чл. 364 от ЗСВ ще се постигне яснота относно участието на главния инспектор в бюджетната процедура и ще се предотврати евентуалното пречатстване на функционирането на ИВСС поради прекомерно редуциране на бъдещия му бюджет.

§ 5. Чл. 175б, ал. 7 се отменя.

Мотиви:

С предложената промяна на чл. 175г, отнасяща се до отмяна на задължението на ИВСС да публикува на интернет страницата си подадените от съдиите, прокурорите и следователите декларации за имущество и интереси, отпада необходимостта от разпоредбата на чл. 175б, ал. 7.

§ 6. В чл. 175в се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1, т. 2 се изменя и допълва така:
„2. до 15 май – когато през предходната календарна година в обстоятелствата по чл. 175б, ал. 1 е настъпила промяна, която подлежи на деклариране;”

2. Ал. 6 се изменя така:

„(6) В едномесечен срок от изтичане на сроковете по ал. 1, т. 1, 3 и 4 Инспекторатът към Висшия съдебен съвет публикува на интернет страницата си списък на лицата, които не са подали декларации в срок. Списъкът се премахва от интернет страницата в края на съответната календарна година, за която се отнася“.

Мотиви:

Практиката на ИВСС показва, че в определен брой декларации, подавани ежегодно, няма декларирани промени в имуществото на декларатора настъпили през предходната календарна година. Целта на предложените промени е да се облекчи режима за подаване на ежегодни декларации, като задължение за подаване на такава декларация да имат

само лицата, при които през предходната календарна година е настъпила промяна в имущественото им състояние и тази промяна подлежи на деклариране. Следва да се подчертае, че неподдаването на декларация за предходната календарна година не освобождава ИВСС от задължението да извърши проверка на задължените лица. Такава проверка ще се извършва като се спазва реда, предвиден в разпоредбата на чл. 175е, ал. 2.

С предложената промяна на чл. 175г, отнасяща се до отмяна на задължението на ИВСС да публикува на интернет страницата си подадените от съдиите, прокурорите и следователите декларации за имущество и интереси, в ал. 6 следва да се определи единствено срока, в който следва да се публикуват списъците на лицата, които не са подали декларации в срок.

§ 7. В чл. 175г се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет води и поддържа електронен публичен регистър на влезлите в сила наказателни постановления за нарушения по чл. 408а, 408б и 408г.“

2. Ал. 2 и ал. 3 се отменят.

3. Създава се нова ал. 6:

„(6) Влезлите в сила наказателни постановления се премахват от интернет страницата на Инспектората към Висшия съдебен съвет в едномесечен срок от погасяване на задължението или от изтичането на срока за изпълнение на наложеното административно наказание.“

Мотиви:

Предлагаме да се отмени изискването за публикуване на имуществените декларации на съдиите, прокурорите и следователите, каквато е практиката във Франция. Там е криминализирано публикуването или оповестяването по какъвто и да е начин на цялата или на част от съдържащата се в декларацията информация. Въвеждането на строги правила за поверителност цели да защити магистрата, без това да отменя законовото му задължение да декларира имущество и интереси, както и не отпада задължението на ИВСС да извърши проверка на достоверността на декларираните обстоятелства.

По отношение на предложената редакция на ал. 1 е необходимо да се подчертае, че с оглед систематичното място на разпоредбата в глава девета, раздел 1а ЗСВ „Проверка на имуществените декларации на съдиите, прокурорите и следователите“ в публичния регистър следва да се публикуват само влезлите в сила наказателни постановления за нарушения във връзка с подаването и проверката на имуществените декларации, т.е. тези по чл. 408а, 408б и 408г ЗСВ. Извън обхвата на чл. 175г, ал. 1 ЗСВ следва да останат влезлите в сила наказателни постановления за нарушения

по чл. 408в ЗСВ, свързани с разглеждането на сигнали по реда на глава девета, раздел І6 ЗСВ.

Що се отнася до предложението за премахване на информация от публичния регистър по ал. 1 считаме, че не е необходимо данните за влезлите в сила наказателни постановления да остават на интернет страницата на ИВСС след като наложените с тях глоби са платени или след изтичането на срока за изпълнение на наказанието по чл. 82, ал. 3 ЗАНН, в която хипотеза се преклудира възможността за принудителното им събиране.

§ 8. В чл. 175ж се правят следните изменения и допълнения:

1. (1) Проверката приключва с доклад за съответствие, когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация или установената разлика е в размер над 10 000 лв. В останалите случаи проверката приключва с доклад за несъответствие.

2. В ал. 3 думите „при които е установено несъответствие в декларациите“ се заменят с думите „за които е установено несъответствие между декларираните факти и получената информация в размер над 20 000 лв.“

Мотиви:

Поради различното тълкуване на чл. 175ж, ал. 1, предлагаме текста да бъде формулиран по по-ясен начин, за да не допуска двусмислие. Новата формулировка недвусмислено казва, че доклад за съответствие се съставя само когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация или когато установената разлика е в размер до 10 000 лв. В случаите на констатирана разлика в размер над 10 000 лв. проверката приключва с доклад за несъответствие.

При сегашната редакция на ал. 3 на интернет страницата на ИВСС следва да се публикува списък на лицата, за които е установено несъответствие над 10 000 лв., без значение дали същото е в размер от 10 000 лв. до 20 000 лв., хипотеза, при която съгласно чл. 175з, ал. 1 ЗСВ се образува допълнителна проверка, или е в размер над 20 000 лв., хипотеза, при която съгласно чл. 175ж, ал. 4 ЗСВ ИВСС изпраща доклада за несъответствие заедно с цялата преписка на компетентните органи (КПКОНПИ и НАП) за извършване на проверка на имущественото състояние на лицето. Считаме, че публикуването на тази информация следва да се извърши след изчерпване на правомощията на ИВСС или в случая - когато при основната проверка по чл. 175ж ЗСВ е установено несъответствие в размер над 20 000 лв., което не е било отстранено в срока по чл. 175ж, ал. 2 ЗСВ.

§ 9. В чл. 175з се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет публикува на интернет страницата си списък на лицата, за които е съставен доклад за несъответствие по ал. 3. Списъкът се премахва от интернет страницата в края на съответната календарна година, за която се отнася.“

2. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

Мотиви:

Следва да има разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 175ж, ал. 3, в случаите когато е била образувана допълнителна проверка, приключила с установено несъответствие между декларираните факти и получената информация в размер над 10 000 лв.

§ 10. В чл. 175к се правят следните изменения и допълнения:

„(1) Предмет на проверките на почтеността по реда на този раздел е установяването на достатъчно данни дали съдията, прокурорът или следователят

1. при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба е в конфликт на интереси;

2. при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба нарушава изискванията за неподкупност;

3. при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба извършва или пропуска да извърши действия, свързани с нарушаване на независимостта на съдията, прокурорът или следователят;

4. с действията или с поведението си накърнява престижа на съдебната власт.

(2) Предмет на проверката за конфликт на интереси е установяването на достатъчно данни дали съдията, прокурорът или следователят има частен интерес по смисъла на чл. 175и, ал. 2

1. при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба, извън разглеждането и решаването на делата и преписките или

2. при разглеждането и решаването на делата и преписките, по които се е произнесъл въпреки наличието на основание за отвеждане и актът му е отменен поради нарушение на законовите разпоредби, уреждащи основанията за отвеждане от разглеждане на делата и преписките. В този случай проверка се извършва само след приключване на делата с влязъл в сила съдебен акт, съответно – след приключване на преписките и делата на прокурорите и следователите.

(3) Предмет на проверката за неподкупност на съдия, прокурор или следовател е установяването на достатъчно данни дали съдията, прокурорът или следователят е приел материални или нематериални облаги извън

рамките на закона, независимо от естеството им, които могат да поставят под съмнение неговата независимост и непристрастност.

(4) Предмет на проверката за независимост е установяването на достатъчно данни дали съдията, прокурорът или следователят

1. упражнява натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния спрямо друг съдия, прокурор или следовател при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба или

2. се поддава на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния от когото и да било или по каквато и да е причина при изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

(5) Предмет на проверката за действия, които накърняват престижа на съдебната власт, е установяването на достатъчно данни дали извършените от съдия, прокурор или следовател действия или поведението му са в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприятие и дали с тези действия или поведение се уронва публичния образ на съдията, прокурорът или следователят или на съдебната власт като цяло, с което се накърнява и доверието на гражданите в нея.“

Мотиви:

В Конституцията на Република България (обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г.) ясно е изразена волята на законодателя да възложи на ИВСС проверки на интегритета на магистратите. Видно от мотивите към този закон, Инспекторатът към ВСС прави проверки за конфликт на интереси на съдии, прокурори и следователи, проверява пълнотата и верността на имуществените декларации, прави проверки за установяване на прояви, уронващи престижа на съдебната власт и такива, свързани с нарушаване на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите. Никъде не е предвидено изискване за регламентиране на извършване на проверка за почтеност. Такова не е уредено, тъй като от ясното тълкуване на волята на законодателя при приемането на Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г.), с който на ИВСС се възлагат правомощията за проверки на интегритета на магистратите, се установява, че проверка на почтеността, изведена като самостоятелен състав не е била предвиждана. Конституционалистите безспорно са имали предвид, че почтеността е морална категория, която покрива и изпълнение на правомощията или задълженията по служба на един магистрат при конфликт на интереси, при нарушения на изискванията за неподкупност, при нарушена независимост и при накърнен престиж на съдебната власт.

Затова в предлаганите редакции на чл. 175к избираме съвсем нов подход – в проекта се дефинират съставите на нарушенията на интегритета и се акцентира върху признаците им, като се дефинират и възможните форми на

изпълнителните им деяния, и на условията, при които се осъществяват, и на резултата от тях, в случай че такъв се изисква.

§ 11. В чл. 175о, ал. 1 думите „противоречат на принципите за почтеност“ се заменят с думите „ противоречат на изискванията за неподкупност.

Мотиви:

Този израз следва да се замени предвид предложението за отпадане на проверката за почтеност.

§ 12. В чл. 307 се правят следните изменения и допълнения:

1. (3) „Дисциплинарните нарушения са:

1. системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони;

2. действие или бездействие, което неоправдано забавя производството;

3. действие или бездействие, включително нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати, което накърнява престижа на съдебната власт;

4. действия, свързани с нарушаване на почтеността и независимостта на съдиите, прокурорите и следователите;

5. нарушение на задължението за пазене като служебна тайна сведенията, станали им известни в кръга на службата, които засягат интересите на гражданите, юридическите лица и държавата;

6. изразяване на предварително становище по възложените им дела;

7. неизпълнение на задачи, свързани със службата им, възложени от административния ръководител;

8. системно неучастие в заседанията на общото събрание на съответния орган на съдебната власт без уважителни причини;

9. неизпълнение на други служебни задължения.“

2. В ал. 5, т. 1 след думите „ал. 3“ се добавя „и при нарушаване на задължението по чл. 59 ЗСВ“.

Мотиви:

Необходимостта от детайлизиране на дисциплинарните нарушения е продиктувана както с оглед поведението, което всеки съдия, прокурор и следовател трябва да спазва (кое действие или бездействие, свързано със служебните им задължения е укоримо), така и с оглед яснота при провеждане на дисциплинарните производства.

Направеното в текста изброяване на дисциплинарни нарушения е предизвикано от задълженията, които имат съдиите, прокурорите и

следователите, регламентирани с разпоредбите на чл. 210 – 213 ЗСВ и липсата на изрично предвиждане, че неизпълнението им съставлява дисциплинарно нарушение. В посочените разпоредби законодателят е регламентирал няколко основни задължения за магистратите, но само неизпълнение на задължението по чл. 210, т. 1 (съдиите, прокурорите и следователите са длъжни да решават разпределените им дела или преписки в определения срок) е изведено като дисциплинарно нарушение в сега действащата разпоредба. Удачно би било в закона изрично да се уреди, че неизпълнението на конкретни задължения, каквито са посочените в чл. 210 – 213 ЗСВ представлява дисциплинарно нарушение, за което съдията, прокурора или следователя носи дисциплинарна отговорност.

Изричното посочване, че неизпълнението на задължението на административните ръководители на органите на съдебната власт за оказване на съдействие (чл. 59 ЗСВ) на главния инспектор и на инспекторите при осъществяване на правомощията им е дисциплинарно нарушение, ще има силно дисциплинарен ефект и ще обезпечи работата на органа.

§ 13. В чл. 364 ЗСВ се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Главният инспектор може да представи пред Народното събрание алтернативно становище относно бюджета на Инспектората в рамките на съдебната власт.

(3) Представляващият ВСС, председателите на ВКС и ВАС, главният прокурор и главният инспектор участват при обсъждането на бюджета на съдебната власт в комисиите на Народното събрание.“

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 4 и 5.

Мотиви:

С предвидените изменения и допълнения се въвежда възможност за главния инспектор да представи пред Народното събрание алтернативно становище относно бюджета на Инспектората в рамките на съдебната власт и да участва при обсъждането на бюджета на съдебната власт в комисиите на Народното събрание.